

! RADOSTNĚ A MIL S. IP. NĚ VÁNOCE !

! ŠTASTNÝ, ZDRAVÍ PLNÝ A POŽEHNANÝ NOVÝ ROK !

Číslo 12. Roč. XX. Prosinec 1991.

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORALNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

*Vespolná povaha
povolání člověka v Božím úradku*

Bůh, jenž se otcovsky o všechny stará, chtěl, aby všichni lidé vytvořili jednu rodinu a chovali se k sobě bratrsky. Neboť všichni, kdo byli stvořeni k obrazu Boha, jenž učinil z jednoho člověka celé lidstvo p kosem, aby pře-

bývalo na celé zemi (Sk 17,26), jsou povoláni k jednomu a témuž cíli, to je k Bohu samému.

Proto láska k Bohu a k bližnímu je první a největší přikázání. Písmo svaté nás učí, že lásku k Bohu nelze odloučit od lásky k bližnímu: "... je-li nějaké jiné přikázání, zahrnuje se v tomto slově: Miluj svého bližního jako sám sebe... Vyplněním zákona je tedy láska" (Řím 13, 9-10; 1 Jan 4, 20). To se dnes, kdy lidé stále více závisí jeden na druhém a kdy svět se stále více sjednocuje, ukazuje jako nanejvýš důležité.

Ba sám Pán Ježíš svou modlitbou k Otci: "aby všichni jedno byli... jako i my jsme jedno (Jan 17, 21-22), otvírá lidskému rozumu netušené výhledy, když naznačuje, že je jakási podobnost mezi jednotou božských osob a jednotou Božích dětí v pravdě a v lásce. Tato podobnost ukazuje, že člověk, jedniný tvor na zemi, kterého Bůh chtěl pro něj samého, ne-

může sám sebe plně nalézt, leč v opravdovém darování sebe samého.

Vzájemná závislost mezi lidskou osobou a lidskou společností

Ze společenské povahy člověka je zřejmé, že pokrok lidské osoby a rozvoj lidské společnosti na sobě vzájemně závisí. Vždyť lidská osoba je a musí být počátkem, nositelem a cílem každého společenského zřízení, neboť samou svou přirozeností potřebuje žít společensky. Jelikož tedy život ve společnosti není pro člověka něco přidaného, proto stykem s ostatními, vzájemnými povinnostmi a rozhovorem s bratřími roste ve všech svých schopnostech a může uskutečňovat své povolání.

Ze společenských svazků, které jsou nutné k zdokonalení člověka, některé — jako rodina a stát — odpovídají jeho nejvnitřnější přirozenosti bezprostředněji, jiné spíše pocházejí z jeho svobodného rozhodnutí. V této naší době se vzájemné vztahy a vzájemné závislosti z rozmanitých příčin stále více množí; z toho vznikají různá sdružení a organizace jak veřejnoprávní, tak soukromoprávní. Tato skutečnost pak, která se nazývá socializací, sice není bez nebezpečí, přece však s sebou nese mnohé výhody pro utvrzení a rozvoj dobrých vlastností lidské osoby a pro zajištění lidských práv.

I když osoby z tohoto společenského života získávají mnoho pro to, aby dostaly svému povolání, a to i náboženskému, přece jen nelze popřít, že lidé jsou společenským prostředím, v němž žijí a v němž jsou od malá začlenění, často odváděni od konání dobra a puzeni k zlému. Je jisté, že poruchy, které se tak často vyskytují ve společenském pořádku, zčásti pocházejí z napětí mezi hospodářskými, politickými a sociálními strukturami. Ale hlavně vznikají z lidského sobectví a pýchy, jež rozvracejí i společenské prostředí. Kde je řád věcí postižen následky hříchu, člověk, rodící se již s náklonností k zlému, nalézá nové podněty k hříchu, které bez rozhodného úsilí a bez pomoci milosti nemůže překonat.

(pokračování)

... boli na poli pastieri, ktorí v noci strážili svoje stádo. A anjel Pána zastal pri nich a Pánova sláva ich ožiarila, z čoho mali veľký strach. Ale anjel im povedal: "Nebojte sa! Nesiem vám dobrú zvesť, ktorá veľmi poteší všetok ľud: Dnes sa vám v Davidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete nemlúvňu zavinutú do plienok a uloženú v jasliach."

A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: "Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle."

(Lk 2, 8-14)

ŠESTÉ A DEVÁTÉ PŘIKÁZÁNÍ

NESESMILNÍŠ - NEPOŽÁDÁŠ MANŽELKU BRÁZŇNÍHO SVĚTOU

* Jak zachováváme šesté a deváté přikázání?

Šesté a deváté přikázání zavádí nás k tomu, že v jakémkoliv způsobem užíváme pohlavní schopnosti, jak to zamýšlel Bůh. Pro manžely to znamená, že užívají svých manželských práv správným způsobem, že svobodně dávají a berou právo na manželský úkon a že si zůstávají navzájem věrni.

Pro svobodné zachovávat šesté a deváté přikázání znamená, že neužívají pohlavní schopnosti v žádném takovém je dovoleno jen v manželství.

A na všech šesté a deváté přikázání žádá, aby usilovali o cudnost a čistotu v pohledech, v řeči, v myšlenkách i v obrazivosti; aby se varovali všeho, co by nás mohlo uvést do hříchu proti těmto přikázáním.

* Co je to správné užívání pohlavní schopnosti?

Užívání pohlavní schopnosti je posvátná výsada manželů. Tím spolupracují s Bohem při rozmnožování lidského pokolení a docházejí úplné jednoty těla i duše. Už sama podstata pohlavní schopnosti naznačuje, že se jí smí užívat jen v manželství.

* Které jsou hříchy proti šestému a devátému přikázání?

Hříchy proti šestému a devátému přikázání jsou:

cizoložství;

neoprávněné odmítnutí manželského práva;

smilstvo;

umělé omezování početí;

sebeprznění;

přílišné důvěrnosti mezi svobodnými;

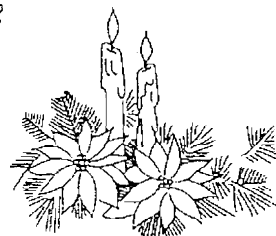
četba nemravných časopisů, knih atd.;

dívání na obrazy, věci a pod., které pohlavně vzrušují;

rozhovory o oplzlých věcech;

dobrovolné myšlenky, touhy a představy, které jsou proti cudnosti nebo čistotě.

Pro svobodné je jakékoliv dobrovolné vyhledávání pohlavní rozkoše nebo souhlas s ní, nebo jakékoli užití pohlavní schopnosti, ať už sám nebo s druhým, těžký hřích. Pro manžely je těžký hřích užití pohlavní schopnosti s třetí osobou, umělé omezování početí nebo bezdůvodné odmítnutí manželského práva.

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemřelého tatínka Karla a maminku Vilemínu -
rodina Slámová a pan Zdeněk Novák
- Za naši Krajanskou rodinu
2. Za zemřelou Helenu Stachovu - pí. A. S. Crawford
- Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
3. Za zemřelé rodiny z oboch strán a brata Milana -
- manželia Abrahamovi
- Za zemřelých rodičov Máriu a Imricha Šurlákových
- rodina Kovačikova
- Za živou a zemř. rodinu Krajčovu - rod. Krajčova
4. Za zemř. Helenu Stachovu - pí. Angela S. Crawford
- Na zvláštní úmysl - Abb-y
5. Za zemřelou Helenu Stachovu - pan Mírek Kašpar
- Za zemřelého Dr. Vojtěcha Vagasského a jeho manželku
6. Za zemřelého Otto Milčice - jeho manželka a děti
- Za zemřelé Aničku a Antonína Paškovy
7. Za zemřelého Dr. Zbislava Peterse v den jeho Narozenin - manželka
- Za zemřelou Marii Sečkovu
8. Za živou a zemřelou rodinu Horákovu z obou stran - pí Mary Horák
9. Za zemřelou Helenu Stachovu - pan Jeroným Minister
10. Za zemřelého tatínka Františka - pan František Hortvík
- Za zemřelou Boženu Večeřovu
11. Za zemř. Helenu Stachovu - p. Mírek Kašpar a p. Jeroným Minister
- Za zemřelou sestru Vilmu Brinichovu - manželé Sebestovi
12. Za zemřelou Helenu Stachovu - paní Anička Benáčková
13. Za zemřelou Helenu Stachovu - paní Anežka Šantorová
14. Za zemřelou Františku Frantovu a manžela Josefa - rodina Naňkova
- Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Annu Hindrovu - manžel a dcera
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
15. Za živou a zemř. rod. Hlavatých z obou stran - rodina Hlavatých
- Za naši Krajanskou rodinu
16. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
17. Za zemřelého Dr. Vojtěcha Vagasského a jeho manželku
18. Za zemřelé rodiče Jaroslava a Růženu Plannerovy - manželé Plannerovi
19. Za celou, živou a zemřelou, Krajanskou rodinu
20. Za zemřelou Helenu Stachovu
21. Za zemřelého Františka Poláška a rodiče - rodina Křenčíkova
22. Za živou a zemř. rodinu Kubelkovu z obou stran - rodina Kubelkova
- Za naši Krajanskou rodinu
23. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince

24. Za zemřelého Oldřicha Benáčka - jeho manželka
 25. půlnoční: Za všechny přítomné na mši svaté a za jejich rodiny
 25. ráno: Za živé a zemř. členy rodin Kašparovy a Ministrový - pan Jeroným Minister a pan Mirek Kašpar
 - za celou raránskou rodinu
 26. Za zemřelou Miloslavu Čermákovu - paní Anička Benáčková
 27. Za zemřelou Helenu Stachovu
 28. Za zemřelého Jana Pojetu - oaní Josefa Pavlicová
 29. Za zemřelou Annu M. Cífkovu a jejího manžela
 30. Za živou a zemřelou rodinu Řehůrkovu z obou stran
 31. Za celou, živou a zemřelou, Krajanskou rodinu
 - Za rodiče, sourozence, příbuzné, přátele a dobrodince

* * *

ZEMŘELI: František Jonáš, David Kmenta a Stanislav Souček.
 Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dával, - - - - - Tě, - - - - - š - - - - - á!"

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ!

Pan Eduard Fusek, iniciátor budování české kaple v Mariánské národní svatyni ve Washingtoně D.C., se dožívá PĚTAOSMDESÁTKY. Paní Manci Zapletalová PĚTASEDMDESÁTKY a paní Mimi Kubelková SEDMDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnání.

Kéž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojnými milostmi všem, kdo s ochotou a radostnou obětavostí pracovali na našem Martinském posvícení. Zvláštní dík patří neúnavným kuchačkám a všem, kdo přispěli do Bufetu a do Tomboly.

VÁNOČNÍ PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ

- půlnoc mezi 24. a 25. prosincem - v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii. Příležitost ke sv. zpovědi od 10:30 do 11:30 v dolním kostele.

Přišel vládce... A svět si jde po svém...

Každý, kdo přijal vládce - Ježíše - přestává být sám sobě nejsvrchovnějším vládcem. Anebo někde vládnou místo Ježíše? Pak jsem ho tedy v této oblasti plně nepřijal. Chyba. Či snad mám strach poddat se jeho vedení?

(Gen 49, 2.8 - 10)

Je dobré představit si cestu Josefa a Marie zcela střízlivě, realisticky, zcela pozemsky, protože taková jejich cesta byla. Bůh i dnes dělá své největší věci v běžných lidských okolnostech, opravdu uprostřed tohoto světa.

Lk 2, 1-14

Přesto nás neopustil, nepotrestal, nezřekl se nás, ale naopak - zemřel za nás, za naše hříchy. Lze o Boží lásce pochybovat?

Jan 1, 10-11

* *
*

"Pannu Marii bolí více to, že lidé urážejí jejího Syna hříchy, než jí bolelo jeho ukřižování."

Jako slunce nemá nic společného s tmou, tak nemá Panna Maria ni společného s hříchem ať skutečným nebo dědičným; ona a hřích je něco neslučitelného. Jako je příčina příčinou zapříčiněného, tak je příčinou ukřižování Krista hřích; tolikrát křižuješ, kolikrát hřešíš; a to k jak veliké bolesti Panny Marie!

"Kdyby židé bývali věděli, nikdy by nebyli božského Pána ukřižovali" (1 Kor 2, 8), ty však víš, na kom se prohřešuješ; kvůli nim Kristus netrpěl ještě tak, jako kvůli tobě; jim se nedostalo v Novém zákoně pomoci tolika svátostí jako tobě. Hle, o co js. horší než židé!

Smrt Kristova není však sama o sobě zlem, aby nemohla být považována za velké dobro; jeho smrt znamená konec všemu zlu, odčinění viny celého lidstva, otevření brány ke šťastné věčnosti. Hřích je však svou povahou tak veliké zlo, že je jediným zlem vůbec.

Kdo chce uctívat Pannu Marii, neuráží jejího Syna; tak dokážeš, že jsi synem jak Matky, tak i Syna. Jak by se mohl líbit Matce ten, kdo je nepřítelem Božím? Základem zbožnosti je přátelství s Bohem, bez tohoto přátelství nic jiného nepomáhá.

(JISKRY SV. IGNÁCE)

* * *

"Neboj se, Maria! - Neboj se, církvi! Nalezla jsi milost u Boha. I teď. I u nás. Budeš rodit Boží děti, křesťany, i v této době, v tomto světě a v této zemi. Že nic nemáš? "Moc Nejvyššího tě zastíní."

Lk 1, 26-28

"Setkání dvou lidí obdarovaných Bohem. Vznikne z něho chvalo zpěv. Alžběta i Maria vědí, co jim Bůh dal. Setkání křesťanů s Ježíšem. Křesťanů s Marií. To je vždy důvod k chvalo zpěvu."

Lk 1, 39-45

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY !

Dekoval srdečne i za najmenší dar.

Ktorási jeho dobroditeľka zháňala pre svoje deti vrabčie hniezdo. Don Bosko sa to dozvedel. Hneď zarobataral hniezdo i s operenými mladými a poslal jej ho. Na narodeniny a na deň mena svojich priateľov a dobrodincov nikdy nezabudol. Bol medzi prvými, čo ich pozdravil a im blahoželal. Posť čas o sa sa o, e mu ne to pošal svo úovo z ry a y, z poľovačky, nejaké prvotiny zo zahrady, ovocie, zeleninu, pár fľašiek vína alebo niečo podobné. Don Bosko i za jedno i za druhé rovnako bol povďačný. Ďakoval vrúcne, ale dar uňho neostal. Poslal ho i on ďalej, na znak svojej lásky, voľaktorému svojmu dobrodincovi, známemu alebo priateľovi.

O jeho добрote by však zaiste najviac vedeli rozpráviť jeho chovanci. Miloval ich nie ani otcovskou, ale až útlou materskou láskou a starostlivosťou. Ich starosti boli jeho starosťou, a ich radosti jeho radosťou. Vždy, stále myslel na nich a len im žil. Keď musel z Turína odcestovať, celou cestou sa za nich modlil a písal si s nimi. Jeho radosťou bolo žiť medzi nimi a s nimi. Chcel pozorovať, ako sa vyvinuje v nich cit zodpovednosti a povinnosti. Z desiatich snov, čo mal v noci, osem sa zaiste vzťahovalo na jeho chlapcov. V prvých rokoch to šlo až tak ďaleko, že bol medzi nimi akýmsi hromozvodom a bral na seba všetky ich choroby, len aby oni nemuseli trpieť.

- Buď dobrý a polovicu tvojej choroby vezmem na seba ja - hovorieval chlapcom. A Boh ho vyslyšal. Chlapcom nebolo nič, išli sa baviť a on to odstonal. Niekedy to bolo bolenie hlavy, zubov, horúčka a podobné, ako to už pri deťoch býva. Obetoval sa takto za nich aspoň zo päťdesiat ráz.

- Bol som azda trošku i bláznom - hovorieval neskoršie svojim rehoľníkom. A bolo v tom vari aj čosi pravdy. Miloval svoju mládež bez miery. Niekedy azda i viac, ako to rozum kázal. Celý svoj život im obetoval. A na konci i on mohol povedať s Lacordairom:

- Ak môj meč otupel, otupel len vo vašich službách.

Ale ani mládež mu neostala dlžnou. Nikto nevedel na jej srdce tak pôsobiť ako on. Kedykoľvek sa zjavil na balkóne alebo niekde vo dverách a chlapci boli na dvore, hneď všetko nechali tak a hrnuli sa k nemu. Videli v ňom akúsi vyššiu bytosť. Verili mu slepo, a mohol ich viesť, kam chcel. Jeho 600-700 chovancov bolo by šlo za ním i cez oheň.

- Don Bosko mal na nás zázračný vplyv - hovoril o ňom jeho bývalý chovanec, 82-ročný starec. - A keby nám bol povedal:

- Chlapci, počte za mnou, vojdeme do rieky a voda sa pred nami otvorí ako voľakedy Jordán alebo Červené more pred Izraelitmi, my by sme boli šli za ním bez váhania, v presvedčení, že prejdeme cez rieku suchou nohou.

Iný zasa hovoril:

- Nám všetko to bolo praobyčajné a práve preto nás mohol viesť, kam len sám chcel. Ústami toho človeka hovoril Boh a pripúťaval nás k jeho osobe.

* * *

Msgr. Salotti, obhajca v Don Boskovom beatifikačnom procese, na audienci 20. júla 1914 povedal Svätému Otcovi Piovi X.:

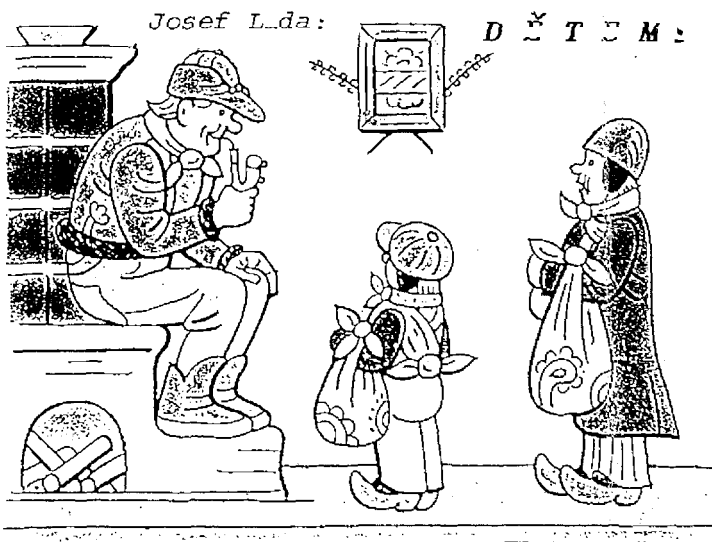
- Pri študovaní obsiahlych dokumentov Don Boskovho života som viac prekvapený vnútorným životom jeho duše ako vonkajšou veľkosťou jeho diela. Mnohí vedia len o založení jeho mnohých ústavov, ale nič nevedia, lebo iba veľmi málo, o jeho hrdinskej kresťanskej dokonalosti, ktorú si tento človek nadobudol trpezlivosťou a stálym cvičením. Použil na to každú minútu.

A mohol k svojmu správne postrehu ešte pridať:

- I veľkosť Don Boskovho diela a jeho obrovský rozvoj dá sa vlastne vysvetliť iba týmto bohatým a plodným duševným životom svojho pôvodcu. Ak vidíme strom, plný krásneho zrelého ovocia, musíme mimovoľne myslieť i na zdravé korene a dobrú pôdu, skadiaľ táto hojná úroda pochádza. Práve tak je to i s Don Boskom. Pri jeho veľkej plodnej práci

nemôžeme nemyslieť na veľké bohatstvo jeho ctnostej, čmjjj...
vš-tkých ich-arkv-u-ú-
cich úspechov.

Ak chceme naozaj poznať jeho svätosť, nesmieme sa uspokojiť len s rozličnými zaujímavými udalosťami a prípadmi z jeho života, alebo s vypočítavaním jeho čností, ale musíme sa usilovať vniknúť trošku hlbšie do jeho duše a zahľadieť sa, nakoľko je to len možné, do jeho vnútorného života, do života jeho citov a myšlienok.

Dědečku, dědečku, Koleda: nedáte-li voříšek,
dejte voříšek nebo dva; provrtám vám kožíšek!

(Alberti - Jur Koza Matějov: DON BOSKO)

* * *